

31995L0063

30.12.1995

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 335/28

DYREKTYWA RADY 95/63/WE**z dnia 5 grudnia 1995****zmieniająca dyrektywę 89/655/EWG dotyczącą minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 118a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą, określoną w art. 189c ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 118a Traktatu stanowi, iż Rada przyjmuje w drodze dyrektyw minimalne wymagania mające na celu poprawę, szczególnie środowiska pracy, w celu zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników;

na mocy tego artykułu dyrektywy takie muszą unikać narzucania ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych, które mogłyby powstrzymać powstawanie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw;

zgodność z minimalnymi wymaganiami przewidzianymi dla zagwarantowania lepszych standardów bezpieczeństwa i zdrowia przy użytkowaniu sprzętu roboczego jest niezbędna dla zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników;

w konsekwencji Państwa Członkowskie muszą podjąć środki ułatwiające wprowadzenie w życie przepisów niniejszej dyrektywy przez przedsiębiorstwa, w szczególności małe i średnie. Środki takie mogą obejmować szkolenie i działalność informacyjną dostosowaną do szczegółowych wymagań różnych sektorów gospodarki;

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 12.4.1994, str. 4 oraz Dz.U. C 246 z 22.9.1995, str. 3.⁽²⁾ Dz.U. C 397 z 31.12.1994, str. 13.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 1995 r. (Dz.U. C 56 z 6.3.1995, str. 175), wspólne stanowisko Rady z dnia 24 lipca 1995 r. (Dz.U. C 281 z 25.10.1995, str. 41) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 1995 r. (Dz.U. C 323 z 4.12.1995).

przepisy przyjęte na podstawie art. 118a Traktatu nie stanowią przeszkody dla Państw Członkowskich w ustanawianiu i utrzymywaniu bardziej rygorystycznych środków ochronnych dotyczących warunków pracy, zgodnych z niniejszym Traktatem;

artykuł 9 ust. 1 dyrektywy 89/655/EWG ⁽⁴⁾ przewiduje uzupełnienie Załącznika o dodatkowe minimalne wymagania mające zastosowanie do sprzętu roboczego, określonego w pkt 3 Załącznika, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 118 a Traktatu;

niniejsza dyrektywa musi się ograniczyć do określenia celów, które należy osiągnąć, oraz zasad, których należy przestrzegać, pozostawiając Państwom Członkowskim swobodę w podejmowaniu decyzji, w jaki sposób zostanie dostosowane i poprawione ustawodawstwo krajowe;

po konsultacji z partnerami społecznymi i po odpowiednim uwzględnieniu ustawodawstwa krajowego lub praktyk Państwa Członkowskie ustalają procedury, według których można będzie osiągnąć poziom bezpieczeństwa odpowiadający celom wskazanym w załączniku II do niniejszej dyrektywy;

niniejsza dyrektywa stanowi praktyczny aspekt realizacji wymiaru społecznego rynku wewnętrznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 89/655/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. a) ppkt ii) i lit. b) wyrazy „w Załączniku” zastępuje się wyrazami „w załączniku I”;

b) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

⁽⁴⁾ Dz.U. L 393 z 30.12.1989, str. 13.

„c) bez uszczerbku dla lit a) ppkt i) oraz bez uszczerbku dla lit. a) ppkt ii) oraz lit. b) szczególny sprzęt roboczy podlegający wymaganiom załącznika I pkt 3, jeżeli już został zapewniony pracownikom w przedsiębiorstwie i/lub zakładzie do dnia 5 grudnia 1998 r., spełnia minimalne wymagania ustalone w załączniku I, nie później niż cztery lata po tej dacie”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie po konsultacji z partnerami społecznymi oraz należycie uwzględniając ustawodawstwo krajowe i/lub praktyki krajowe ustalają procedury, według których można osiągnąć poziom bezpieczeństwa odpowiadający celom wskazanym w przepisach załącznika II.”;

2. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Kontrola sprzętu roboczego

1. Pracodawca zapewnia, że w przypadkach, gdy bezpieczeństwo sprzętu roboczego uzależnione jest od warunków jego instalacji, poddany jest on wstępnej kontroli (po zainstalowaniu i przed pierwszym wprowadzeniem do użytku) oraz kontroli po przeprowadzeniu montażu na nowym miejscu lub w nowej lokalizacji przez właściwe osoby, w rozumieniu ustawodawstwa i/lub praktyk krajowych, celem zapewnienia, że sprzęt został prawidłowo zainstalowany i działa we właściwy sposób.

2. Pracodawca zapewnia, aby sprzęt roboczy, narażony na działanie warunków powodujących stopniowe niszczenie, które może doprowadzić do niebezpiecznych sytuacji, podlega:

- okresowym kontrolom oraz, w miarę potrzeby, badaniami wykonanym przez właściwe osoby, w rozumieniu ustawodawstwa krajowego i/lub praktyk krajowych,
- specjalnym kontrolom przeprowadzanym przez właściwe osoby, w rozumieniu ustawodawstwa krajowego i/lub praktyk krajowych, za każdym razem, gdy zaszły wyjątkowe okoliczności, które mogą narażać bezpieczeństwo sprzętu roboczego, takie jak modyfikacja prac, wypadki, zjawiska naturalne lub przedłużone okresy przestoju,

celem zapewnienia, że warunki ochrony zdrowia i bezpieczeństwa są utrzymane, a pogorszenie może być wykryte i usunięte we właściwym czasie.

3. Wyniki kontroli muszą być rejestrowane i przechowywane do dyspozycji zainteresowanych władz. Muszą one być przechowywane przez odpowiedni okres czasu.

Jeżeli sprzęt roboczy używany jest poza przedsiębiorstwem, musi mu towarzyszyć materialne zaświadczenie o ostatnio przeprowadzonej kontroli.

4. Państwa Członkowskie określają warunki, na których przeprowadza się takie kontrole.”;

3. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Ergonomia i ochrona zdrowia pracowników

Stosując minimalne wymagania ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, pracodawca musi w wzięć pod uwagę zasady ergonomii, a także pozycję i stanowisko, jaką przyjmują pracownicy podczas używania sprzętu roboczego.”;

4. na końcu art. 6 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Pracownicy muszą być uświadomieni co do grożącego im niebezpieczeństwa, sprzętu roboczego znajdującego się w miejscu pracy lub strefie pracy, a także muszą być powiadomieni o zmianach wpływających na nich w zakresie, w jaki wpływają one na sprzęt roboczy znajdujący się w ich najbliższym otoczeniu, nawet jeżeli bezpośrednio nie używają oni tego sprzętu.”;

5. w art. 8, wyraz „Załącznik” zastępuje się wyrazem „załączniki”;

6. w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

— w tytule artykułu wyraz „Załącznika” zastępuje się wyrazem „załączników”,

— w ust. 1, wyraz „załączników” pojawiający się w tekście zastępuje się wyrazem „załącznika I”,

— w ust. 2 wyraz „Załącznika” zastępuje się wyrazem „załączników”;

7. do Załącznika, który staje się załącznikiem I, wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;

8. dodaje się załącznik II, którego tekst jest zamieszczony w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 5 grudnia 1998 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa Członkowskie, przyjmując niniejsze przepisy, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określają Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy lub które przyjmują w obszarze regulowanym niniejszą dyrektywą.

3. Komisja okresowo przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady

J. A. GRIÑÁN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W Załączniku (który staje się załącznikiem I) do dyrektywy 89/655/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. do uwag ogólnych dodaje się następujący ustęp w brzmieniu:

„Następujące minimalne wymagania, w zakresie, w jakim stosują się do używanego sprzętu roboczego, nie wymagają niezbędnie takich samych środków, jak zasadnicze wymogi dotyczące nowego wyposażenia roboczego.”;

2. w pkt 2.1 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Systemy kontroli muszą być bezpieczne i muszą zostać wybrane z należytym uwzględnieniem awarii, wad i ograniczeń, do których może dochodzić w planowanych okolicznościach użycia.”;

3. punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. **Dodatkowe wymagania minimalne mające zastosowanie do określonych rodzajów sprzętu roboczego**

3.1. *Wymagania minimalne odnoszące się do ruchomego sprzętu roboczego, zarówno samobieżnego, jak i niesamobieżnego*

- 3.1.1. Ruchomy sprzęt roboczy, na którym jeżdżą pracownicy, musi być wyposażony w taki sposób, aby zmniejszyć ryzyko dla pracowników podczas jazdy.

Niniejsze ryzyka muszą obejmować ryzyko związane z możliwością kontaktu lub zaczepienia się o koła lub gąsienice.

- 3.1.2. Jeżeli niezamierzone zakleszczenie jednostki napędowej między elementem ruchomego sprzętu roboczego a jego osprzętem i/lub czymkolwiek holowanym przez sprzęt może stworzyć specyficzne ryzyko, taki sprzęt roboczy musi być wyposażony lub dostosowany tak, aby zapobiec unieruchomianiu jednostek napędowych.

W przypadku gdy nie można unikać takiego zakleszczania, muszą zostać podjęte wszystkie możliwe środki w celu uniknięcia skutków szkodliwych dla pracowników.

- 3.1.3. W przypadkach wałów napędowych służących do przenoszenia energii między ruchomymi elementami sprzętu roboczego może dochodzić do zanieczyszczenia lub uszkodzenia w przypadku ciągnięcia po ziemi, musi istnieć możliwość łatwego dostępu do dokonania napraw urządzeń.

- 3.1.4. Ruchomy sprzęt roboczy, na którym jeżdżą pracownicy, musi być tak zaprojektowany, aby, w rzeczywistych warunkach użycia, ograniczyć ryzyko przewrócenia się sprzętu:

- przez konstrukcję ochronną, mającą zapewnić, że sprzęt nie przechyli się więcej niż 90°, lub
- konstrukcję zapewniającą wystarczającą wolną przestrzeń wokół osób jadących na nim w razie ruchu przechylania się sprzętu o więcej niż 90°, lub
- inne urządzenie wywołujące równoważne skutki.

Niniejsze konstrukcje ochronne mogą stanowić integralne części sprzętu roboczego.

Niniejsze konstrukcje ochronne nie są wymagane, jeśli sprzęt roboczy jest stabilizowany podczas działania lub jeśli jego budowa uniemożliwia wywrócenie się.

W przypadku gdy istnieje ryzyko przygniecenia pracowników jadących na sprzęcie przez jego części w przypadku przewrócenia się, należy zainstalować system umocowujący pracowników.

- 3.1.5. Wózki widłowe przewożące jednego lub więcej pracowników muszą zostać dostosowane lub wyposażone tak, aby ograniczyć ryzyko pracowników w przypadku wywrócenia się wózka widłowego, np.:

- przez zainstalowanie kabiny dla kierowcy, lub
- przez konstrukcję zapobiegającą wywróceniu się wózka widłowego, lub
- przez konstrukcję zapewniającą, w razie wywróceniu się wózka widłowego, wystarczającą wolną przestrzeń dla przewożonych pracowników między ziemią a częściami wózka widłowego, lub
- przez system umocowujący kierowców w siedzeniach, tak aby uchronić ich przed przygnieceniem przez części wózka widłowego w przypadku jego wywrócenia się.

3.1.6. Samobieżny sprzęt roboczy, który w czasie poruszania się może być źródłem ryzyka dla osób, musi spełniać następujące warunki:

- a) sprzęt musi być wyposażony w urządzenia zapobiegające nieuprawnionemu uruchamianiu;
- b) musi być wyposażony w odpowiednie urządzenia służące minimalizowaniu skutków zderzenia, w przypadku gdy więcej niż jeden pojazd szynowy jest w ruchu w tym samym czasie;
- c) musi być wyposażony w urządzenia hamujące i zatrzymujące. W przypadku gdy ograniczenia dotyczące bezpieczeństwa tego wymagają, muszą być dostępne urządzenia hamujące lub zatrzymujące na wypadek sytuacji wyjątkowych, w razie awarii głównego systemu, sterowane za pomocą łatwo dostępnych urządzeń kontrolnych lub przez systemy automatyczne;
- d) w przypadku gdy bezpośrednie pole widzenia kierowcy jest nieodpowiednie dla zapewnienia bezpieczeństwa, należy zainstalować pomocnicze urządzenia celem poprawy widoczności;
- e) sprzęt roboczy przeznaczony do użytkowania w nocy lub w ciemnych miejscach musi być wyposażony w światła właściwe do rodzaju prac, jakie mają być wykonywane, i musi zapewniać odpowiednie bezpieczeństwo pracowników;
- f) sprzęt roboczy stwarzający zagrożenie pożarowe, sam lub ze względu na to, co przewozi lub holuje, i mogący stanowić zagrożenie dla pracowników, musi zostać wyposażony w odpowiednie przyrządy przeciwpożarowe, w przypadku gdy takie przyrządy nie są dostępne wystarczająco blisko miejsca użycia sprzętu;
- g) zdalnie sterowany sprzęt roboczy musi się automatycznie zatrzymywać w momencie opuszczenia zasięgu kontroli;
- h) zdalnie sterowany sprzęt roboczy, który w normalnych warunkach może zagrażać przygnieceniem lub uderzeniem, musi zostać wyposażony w urządzenia chroniące przed takim zagrożeniem, o ile nie ma innych odpowiednich urządzeń przed nim chroniących.

3.2. *Minimalne wymagania w stosunku do sprzętu roboczego podnoszącego ładunki*

3.2.1. Jeżeli sprzęt roboczy podnoszący ładunki jest zainstalowany na stałe, jego moc i stabilność podczas użycia musi być zapewniona, uwzględniając w szczególności ładunki, które mają być podnoszone oraz nacisk wywierany na podstawę lub punkt umocowania konstrukcji.

3.2.2. Maszyny służące do podnoszenia ładunków muszą być wyraźnie oznakowane celem wskazania ich udźwigu nominalnego, a także, w razie potrzeby, tablicę udźwigu podającą nominalny udźwig dla wszystkich układów maszyn.

Osprzęt służący do podnoszenia ładunków musi oznakowany w taki sposób, aby możliwe było określenie cech istotnych dla bezpiecznego użytkowania.

Sprzęt roboczy, który nie jest przeznaczony do podnoszenia osób, a który może być do tego celu niewłaściwie wykorzystany, musi być odpowiednio oznakowany w tym celu.

3.2.3. Sprzęt roboczy zainstalowany na stałe musi być umocowany w taki sposób, aby zmniejszyć ryzyko:

- a) uderzenia pracowników przez ładunek;
- b) niebezpiecznego przesunięcia się lub niekontrolowanego upadku ładunku;
- c) nieumyślnego zwolnienia.

3.2.4. Sprzęt roboczy służący do podnoszenia lub przenoszenia pracowników musi:

- a) zapobiegać ewentualnym zagrożeniom upadkiem pojazdu przez zastosowanie odpowiednich urządzeń;
- b) zapobiegać ryzyku upadku użytkownika z pojazdu, jeżeli takie istnieje;
- c) zapobiegać ryzyku przygniecenia, zakleszczenia lub zablokowania użytkownika, w szczególności przez niezamierzony kontakt z przedmiotami;
- d) zapewniać że osoby uwięzione wewnątrz pojazdu w razie awarii nie są narażone na niebezpieczeństwo oraz mogą zostać uwolnione.

Jeżeli, ze względu na nieodłączne cechy miejsca pracy lub różnice wysokości, nie można uniknąć ryzyk określonych w lit. a), musi zostać zainstalowana lina zawieszenia o zwiększonym współczynniku bezpieczeństwa oraz musi ona być sprawdzana każdego dnia roboczego.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

PRZEPISY DOTYCZĄCE UŻYWANIA SPRZĘTU ROBOCZEGO OKREŚLONEGO W ART. 4 UST. 3**0. Uwaga ogólna**

Zobowiązania ustanowione w niniejszym Załączniku stosuje się, uwzględniając przepisy niniejszej dyrektywy oraz tam, gdzie występuje odpowiadające ryzyko w stosunku do danego sprzętu roboczego.

1. Przepisy ogólne dotyczące wszystkich rodzajów sprzętu roboczego

- 1.1. Sprzęt roboczy musi być zainstalowany, umieszczony i używany w taki sposób, aby zmniejszyć ryzyka dla użytkowników sprzętu roboczego, a także dla innych pracowników, np. przez zapewnienie, że istnieje wystarczająca przestrzeń między ruchomymi częściami sprzętu roboczego a ruchomymi lub nieruchomymi częściami znajdującymi się w jego otoczeniu oraz że wszystkie formy energii i wszystkie substancje używane lub produkowane mogły być dostarczone i/lub usunięte w bezpieczny sposób.
- 1.2. Sprzęt roboczy musi być budowany i rozmontowywany w bezpiecznych warunkach, w szczególności zgodnie z instrukcjami, które mogły zostać dostarczone przez producenta.
- 1.3. Sprzęt roboczy, który może zostać uderzony piorunem w czasie używania, musi być chroniony przed skutkami uderzenia za pomocą urządzeń lub innych odpowiednich środków.

2. Przepisy dotyczące używania sprzętu ruchomego, zarówno samobieżnego jak i nie samobieżnego

- 2.1. Samobieżny ruchomy sprzęt roboczy kierowany jest tylko przez pracowników odpowiednio przeszkolonych w zakresie bezpiecznego prowadzenia tego typu sprzętu.
- 2.2. Jeżeli sprzęt roboczy porusza się na obszarze miejsca pracy, należy sporządzić i przestrzegać właściwych zasad organizacji ruchu.
- 2.3. Należy podjąć środki organizacyjne, aby zapobiec wchodzeniu pieszych pracowników na teren, na którym działa samobieżny ruchomy sprzęt roboczy.

Jeżeli prace mogą być właściwie wykonywane jedynie jeżeli piesi pracownicy są obecni na tym terenie, należy podjąć odpowiednie środki celem zapobieżenia uszkodzeniom ciała, które może spowodować sprzęt.
- 2.4. Transport pracowników za pomocą ruchomego sprzętu o napędzie mechanicznym dopuszcza się jedynie w przypadku, gdy zapewnia się bezpieczne urządzenia do tego celu. Jeżeli praca musi być wykonywana w czasie podróży, należy odpowiednio do konieczności dostosować szybkości.
- 2.5. Ruchomy sprzęt roboczy wyposażony w silnik spalinowy dopuszcza się jedynie w przypadku, gdy w obszarze pracy zapewniona jest wystarczająca ilość powietrza niestanowiącego zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.

3. Przepisy dotyczące używania sprzętu roboczego służącego do podnoszenia ładunków**3.1. Uwaga ogólna**

- 3.1.1. Sprzęt roboczy, który jest ruchomy lub który może być rozmontowywany, a który jest przeznaczony do podnoszenia ładunków, musi być używany w taki sposób, aby zapewnić stabilność sprzętu roboczego podczas użytkowania we wszystkich przewidywalnych warunkach z uwzględnieniem rodzaju podłoża.

- 3.1.2. Osoby mogą być podnoszone tylko przy pomocy sprzętu roboczego i osprzętu przeznaczonego do tego celu.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 5 dyrektywy 89/391/EWG, wyjątkowo sprzęt roboczy, który nie jest przeznaczony w szczególności do podnoszenia osób, może być wykorzystany do tego celu, pod warunkiem że podjęte zostały odpowiednie działania, aby zapewnić bezpieczeństwo, zgodnie z ustawodawstwem krajowym i/lub praktykami krajowymi ustalającymi odpowiedni nadzór.

Podczas gdy pracownicy znajdują się na sprzęcie roboczym przeznaczonym do podnoszenia ładunków, musi on być przez cały czas sterowany przez człowieka. Osoby podnoszone muszą dysponować odpowiednimi środkami komunikacji. W przypadku niebezpieczeństwa muszą istnieć dające pewność sposoby ewakuowania pracowników.

- 3.1.3. Jeżeli nie jest to wymagane dla skutecznego przeprowadzania prac, należy podjąć środki w celu zapewnienia, że pracownicy nie znajdują się pod zawieszonymi ładunkami.

Ładunki nie mogą być przenoszone ponad niechronionymi miejscami pracy, w których zazwyczaj znajdują się pracownicy.

W przypadku gdy dochodzi do tego, jeżeli prace nie mogą być inaczej właściwie wykonane, należy ustawić i zastosować odpowiednie procedury.

- 3.1.4. Osprzęt służący do podnoszenia musi być dobrany w zależności od sposobu obchodzenia się z ładunkiem, punktów zaczepienia, przyrządów mocujących i warunków atmosferycznych, z uwzględnieniem układu podwieszenia. Przyrządy osprzętu służącego do podnoszenia muszą być tak oznakowane, aby użytkownicy byli świadomi co do jego właściwości, w przypadku gdy nie jest on rozmontowany po użyciu.

- 3.1.5. Osprzęt służący do podnoszenia musi być magazynowany w sposób zapewniający, że nie zostanie on uszkodzony lub ulegnie zniszczeniu.

3.2. *Sprzęt roboczy służący do podnoszenia ładunków niekierowanych*

- 3.2.1. Jeżeli na tym samym terenie zainstalowane lub zmontowane są dwa urządzenia lub więcej służących do podnoszenia ładunków niekierowanych, a promienie ich zasięgu zachodzą na siebie, należy podjąć właściwe środki celem uniknięcia zderzenia się ładunków i/lub części sprzętu roboczego.

- 3.2.2. W przypadku używania ruchomego sprzętu roboczego służącego do podnoszenia ładunków niekierowanych należy podjąć działania zapobiegające przechyleniu się, wywróceniu, a także, w razie potrzeby, jego poruszeniu lub ześlizgnięciu się. Należy przeprowadzać kontrole w celu zapewnienia, że środki te są właściwie stosowane.

- 3.2.3. Jeżeli operator sprzętu roboczego przeznaczonego do podnoszenia ładunków niekierowanych nie jest w stanie obserwować całej drogi przebytej przez ładunek, zarówno bezpośrednio, jak i za pomocą pomocniczego sprzętu zapewniającego niezbędne informacje, właściwa osoba musi być w kontakcie z operatorem, aby nim kierować, oraz należy podjąć środki organizacyjne celem zapobieżenia zderzeniom ładunków, które mogą stanowić zagrożenie dla pracowników.

- 3.2.4. Prace muszą być zorganizowane w taki sposób, że jeżeli pracownik ręcznie umocowuje lub odpina ładunek, może to być wykonywane w sposób bezpieczny, w szczególności przez zaangażowanie pracownika bezpośrednio lub pośrednio do kontroli nad sprzętem roboczym.

- 3.2.5. Wszystkie operacje podnoszenia ładunków muszą być właściwie zaplanowane, odpowiednio nadzorowane i przeprowadzone, aby chronić bezpieczeństwo pracowników.

W szczególności jeżeli ładunek ma być podniesiony przez dwie lub więcej części sprzętu roboczego przeznaczonego do podnoszenia ładunków niekierowanych jednocześnie, należy ustalić i stosować procedurę celem zapewnienia dobrej koordynacji pracy operatorów.

- 3.2.6. Jeżeli sprzęt roboczy przeznaczony do podnoszenia ładunków niekierowanych nie jest w stanie utrzymać ładunku w przypadku całkowitej lub częściowej awarii prądu, należy podjąć odpowiednie działania w celu uniknięcia wynikającego z tej sytuacji zagrożenia dla pracowników.

Zawieszane ładunki nie mogą pozostawać bez nadzoru, z wyjątkiem przypadków, gdy wstęp na zagrożony teren jest zabroniony, a ładunek został bezpiecznie zawieszony i jest bezpiecznie umocowany.

- 3.2.7. Użycie sprzętu roboczego przeznaczonego do podnoszenia ładunków niekierowanych pod gołym niebem musi zostać wstrzymane, jeżeli warunki pogodowe ulegną pogorszeniu do takiego stopnia, że może to zagrozić bezpiecznemu używaniu sprzętu i narazić pracowników na niebezpieczeństwo. Odpowiednie środki ochronne, w szczególności w celu uniknięcia przewrócenia się sprzętu, muszą zostać podjęte, aby uniknąć ryzyka dla pracowników.”
-